
ગાંધીજી ગોદડન જીખીલી સ્મારક.

ગાંધીજીની
વિચાર પુષ્પમાળા.

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અંક ૬
સપ્ટેમ્બર સંમ્રહ

૮૩૧૨

With best compliments

To _____

From _____

Dated _____

*

*

*

વિક્રમ સંવત ૧૯૭૫ ના ભાદરવા વદ ૧૨.

ઇ. સ. ૧૯૧૯, સપ્ટેમ્બર તા. ૨૧ મી.

સંપ્રાહક તથા પ્રકાશક:

કરસનદાસ જગજીવનદાસ ચીતલીયા,
ભગિનીસમાજ, સર્વહટસ આફ ઇન્ડિયા સોસાયટી,
ગિરગામ, મુંબઈ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૩૧૨

વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ગાંધીજીની વિમાર યુદ્ધખાત

વિષય

ગાંધીજીની

વિચાર પુષ્પમાળા, ૧.

નિષ્કામ સેવા.

બ્રજ ઉપર કામની કાયમની છાપ રહે એવું કરવું હોય તો, ગોખલેજીના શબ્દોમાં, કામ કરનાર માણસે તે કામને માટે પોતાનું જીવન સમજવું જોઈએ; આવા કામ કરનારા લાવો, અને હું ખાત્રી આપું છું કે દેશ જે દુઃખોથી પીડાઈ રહ્યો છે તેમાંથી તેઓ તેને મુક્ત કરશે.

ધાર્મિક વૃત્તિની જરૂર.

મહે આ જીવનના સૂત્ર તરીકે સ્વીકાર્યું છે કે જ્યાં સુધી તેને (માણસને) ધાર્મિક ટેકા નહિ હોય, ત્યાં સુધી કોઈપણ માણસે, પછી તે ગમે તેટલો મોટો હોય, તો પણ, તેણે કરેલું કોઈપણ કાર્ય વાસ્તવિક રીતે ફલીભૂત નહિ થાય.

સ્ત્રીઓની સ્થિતિ.

સ્ત્રીઓને ઢીંગલીઓ કે ગુલામ ગણવાથી આખો સમાજ પક્ષઘાતનો ભોગ થઈ પડે. આ બાબત સુધાર-

કને હું એક સૂચના કરવાની હીંમત કરું છું કે કેળવણી આપીને આપણે સ્ત્રીને સ્વતંત્ર બનાવી શકવાના નથી; પરંતુ પુરૂષની તેના પ્રત્યેની દૃષ્ટિમાં અને તદનુસાર વર્તનમાં ફેરફાર થવાની જરૂર છે. કેળવણી જરૂરની છે, પણ તે સ્વતંત્રતા મળ્યા પછી. આપણી સ્ત્રીઓને તેમના યોગ્ય પદે ચઢાવવા માટે તેમને અક્ષરજ્ઞાન મળી રહે ત્યાંસુધી જેસી રહેવું પાડવે તેમ નથી. અક્ષરજ્ઞાન વિના આપણી સ્ત્રીઓ પૃથ્વીના પડ ઉપરની કાઠપિણ સ્ત્રીઓના જેટલી જ સંસ્કારી છે.

સ્ત્રીકેળવણી.

જ્યાં સ્ત્રીઓને તાર માસ્તરનું કે ટાઇપીસ્ટનું કે બીજાં ગોઠવવાનું કામ કરવું પડે ત્યાં સુવ્યવસ્થાનો ભંગ થયેલો હોવો જોઈએ. તે પ્રજાએ પોતાની શક્તિનું દેવાળું કાઢ્યું છે; તે પ્રજા પોતાની થાપણ ઉપર રહેવા લાગી છે એવી મારી માન્યતા છે.

આપણી સ્ત્રીઓ આપણા વિષયનું પાત્ર અને આપણી રસોયણ મટી આપણી સહચરી, આપણી અર્ધાંગના, આપણા સુખદુઃખની ભાગીચણ ન બને ત્યાં આપણા સર્વ પ્રયાસ મિથ્યા જણાય છે.

સ્ત્રીઓની થયેલી પૂજા.

વિષયાંધ થઇ આપણામાંના કેટલાક સ્ત્રીને ઢીંગલી દેવી ગણી તેની પૂજા કરે છે, ને જેમ દાકારજીને આપણે પહેરે પહેરે નવીન આભૂષણોથી શણગારીએ છીએ તેમ શણગારે છે. આ પૂજા દોષમાંથી પણ નીકળી જતું નોંધએ.

આપણા ઉદ્ધારનો આધાર.

આપણી સ્ત્રીઓ આપણી ગોષ્ઠીમાં ભાગ લેતી, આપણી સાથે વાદવિવાદ કરતી, આપણા ઉદ્ધારનો સમજતી, તેને પોષતી, પોતાની અલૌકિક પ્રેરણા શક્તિથી આપણી બાહ્યોપાધિઓને સાનમાં સમજી તેમાં ભાગ લેતી, આપણને શીતળતામય શાંતિ દેતી થશે, સારેજ આપણા ઉદ્ધાર સંભવે છે; તે પહેલાં નહિં.

સ્ત્રીઓના શિક્ષક પતિ.

જ્યાં લગી બાળ લક્ષ્મી હાંસડી આપણે પહેરતી સરજત હશે, ત્યાં લગી પુરુષોએ પોતાની સ્ત્રીઓના શિક્ષક બનવું પડશે; અને એ શિક્ષણ માત્ર અક્ષરનું જ નહિ, ધીમે ધીમે રાજ્ય પ્રકરણી, સંસાર સુધારાના વિષયોમાં તેઓને પ્રવેશિત કરી શકાય છે.

આ કરતાં અક્ષરજ્ઞાનની જરૂર જણાતી નથી. આવા પુરુષે પોતાનું સ્ત્રી પ્રત્યેનું વલણ ફેરવવું પડશે.

સમાજસેવા.

સમાજસેવા જે ધર્માલ, આડંબર વિના કરવામાં આવે તોજ શોભી નીકળે; જમણા હાથે થતું કામ ડાબો હાથ ન જાણે, એવી રીતે કરેલી જ સેવા શ્રેષ્ઠ છે.

માણસનો ખરો ધંધો.

માણસજાતનો ખરો ધંધો એજ છે કે તેણે પોતાનું આરિગ્ય ધડવું. કમાવાને અર્થે કંઈ શીખવું-જ પડે એવું નથી. જે માણસજાતનો રસ્તો કદિ છોડતો નથી તે માણસ કદિ ભૂખે મરતો નથી, અને તેવો વખત આવ્યે તે ડરતો નથી.

ખરી કેળવણી.

પરોપકાર કરવો, ખીજની સેવા કરવી, ને તેમ કરવામાં જરાએ મોટાઈ ન માની લેવી એ ખરી કેળવણી છે.

માંદાની સેવા.

માંદા માણસોની સેવા કરવી એના જેવો ઉત્તમ માર્ગ બીજો શો હોય ? ધર્મનો ઘણો સમાવેશ તેમાં થઈ જાય છે.

સાધુસન્તો અને દેશસેવા.

હિંદુસ્તાન સારું નથીએ ધર્મબદ્ધ છે. એટલે દેશસેવામાં આ કાળે ધર્મની પરિસિમા છે એ ખ્યાલ ઉત્પન્ન થાય તો ધાર્મિક વૃત્તિવાળા માણસો રાજકીય કામમાં વધુ સંખ્યામાં જોડાય. જે કાળે સાધુસન્તો આ પ્રકરણ હાથમાં લેશે, તે કાળે હિંદુસ્તાન ધાર્યા કાર્ય સહેલથી કરી શકશે, એવી મારી માન્યતા છે.

રાષ્ટ્રની સેવા.

હું મારા કુટુંબની ભાગ્યેજ સેવા કરી શકતો હોઉં, તેવે વખતે આખા હિંદની સેવા કરવા બહાર પડવા વિચાર કરવો, એ મદ જ કહેવાય ! હું મારા કુટુંબને જ મારા પ્રયત્નનું લક્ષ્ય બનાવું, અને તેમ કરીને હું એમ માનું કે હું આખા રાષ્ટ્રની સેવા કરું છું, બદકે આખી માણસજાતની સેવા કરું છું, તો

તે વધારે સાફ કહેવાય. આમાંજ નમ્રતા છે, આમાંજ પ્રેમ છે.

અહ્મચર્ય અને દેશસેવા.

અહ્મચર્ય એ મહાવ્રત છે. તે વિના મનની ગાંઠ સજ્જડ થનાર નથી. અઅહ્મચર્યથી માણસ અવીર્ય-વાન, બાયલો અને હીનો થાય છે. જેનું મન વિષયમાં ભમે છે, તેનાથી કશી દોઢ થવાની નથી. આ વાત અગણિત દાખલાથી બતાવી શકાય છે. ત્યારે ધર-સંસારીએ શું કરવું—એ સવાલ ઉભો થાય છે. પણ તે ઉભો થવાની કશી જરૂર નથી. ધરસંસારીએ સંગ કર્યો તે વિષય નથી એમ કોઈ કહી શકતું નથી. પ્રજ્ઞની ઉત્પત્તિને જ ખાતર સ્વસ્ત્રીસંગ કહ્યો છે, ત્યારે સત્યાગ્રહીને પ્રજ્ઞેત્પત્તિની વાસના ન હોવી ઘટે. તેથી સંસારી છતાં તે અહ્મચર્ય પાળી શકે છે. આ વાત વધારે સ્પષ્ટ કરીને લખવા જેવી નથી. સ્ત્રીનો શો વિચાર છે? કેમ એ બધું થાય? આ વિચારો ઉત્પન્ન થાય છે; છતાં જેને મહાકાર્યમાં ભાગ લેવો છે તેને એ સવાલનું નિરાકરણ કર્યાવિના છુટકોજ નથી.

હિંદુ ગૌરવ.

મારી માન્યતા છે કે પૂર્ણતાની પ્રાપ્તિ હિંદુમાંજ અતિ સુગમ છે.

ઉત્તમ રાજ્ય.

વખતે તમે જાણતા હશે કે હું કેઈ પણ પ્રકારનાં રાજ્યને પસંદ કરતો નથી; મેં અનેકવાર કહ્યું છે તેમ તેજ રાજ્ય સર્વોત્તમ છે કે જે ઓછામાં ઓછી સત્તા વાપરે છે; અને મને એમ જણાયું છે કે બ્રિટિશ સામ્રાજ્યમાંજ મારા ઉપર કમીમાં કમી સત્તા ચલાવવામાં આવશે; અને તેથી જ હું બ્રિટિશ સામ્રાજ્યપ્રતિ વફાદાર રહું છું.

નિર્ભયતાની જરૂર.

હિંદના મારાં પર્યટન દરમ્યાન મને જણાયું છે કે હિંદ, શિક્ષિત હિંદ, નિર્બળ કરી નાખે એવા તાપમાં ઝકડાઈ ગયું છે.....જાહેરમાં બોલવા ટાણે આપણે જે વાતો ઉચ્ચારીએ છીએ તેમાં આપણે ખરેખર માનતા હોતા નથી.

મારું સ્વદેશાભિમાન મને એમ નથી શીખવતું કે મારે દેશી રાજ્ય નીચે તો રૈયત જેમ છુંદાય તેમ

છુંદાવા દેવી. મારામાં બળ હશે તો હું તો દેશીરાજના જુલમ સામે તેમજ ઇંગ્રેજ જુલમ સામે ઝુંઝીશ.

સ્વદેશાલિમાનની વ્યાખ્યા.

સ્વદેશાલિમાન એટલે હું દેશનું હિત સમજું છું. જો દેશનું હિત ઇંગ્રેજને હાથે થતું હોય તો હું આજે ઇંગ્રેજને નમીશ.

અરૂં દેશાલિમાન.

દ્વેષભાવથી પોષાતું દેશાલિમાન મારે છે; પરંતુ પ્રેમભાવથી પોષાતું દેશાલિમાન તારે છે.

ધર્મ અને પ્રજાનું ઐક્ય.

હિંદુસ્તાનમાં ગમે તે ધર્મના માણસ રહી શકે છે તેથી કંઈ તે એક પ્રજા મરનાર નથી. નવા માણસો દાખલ થાય તે પ્રજાલંગ નથી કરી શકતા. તેઓ પ્રજામાં મળી જાય છે. એમ થાય ત્યારે જ અમુક મૂલક એ પ્રજા ગણાય. તે મૂલકમાં ખીજ માણસોનો સમાવેશ કરવાનો ગુણ હોવો જોઈએ. તેવું હિંદુસ્તાન હતું અને છે.

સ્વદેશી.

આપણે સ્વરાજ્યનો રસ લઈ શકીએ તેના પહેલાં સ્વદેશી પ્રત્યે આપણને પ્રેમ તો ખરો પણ રાગ સુદ્ધ થવો જોઈએ. આપણા દરેક કાર્યમાં સ્વદેશીની છાપ નજરે પડવી જોઈએ.

સ્વદેશી ભાવના.

સ્વદેશી આપણામાં રહેલી તે ભાવના છે કે જે આપણને આપણી પાસેની પરિસ્થિતિનો ઉપયોગ કરવા અને તેની સેવા કરવા તથા દૂરની પરિસ્થિતિનો લાગ કરવા પ્રેરે છે.

અસંતોષ.

મી.હ્યુમ કહેતા કે હિન્દુસ્તાનમાં અસંતોષ ફેલાવવાની જરૂર છે. તે અસંતોષ બહુ ઉપયોગી વસ્તુ છે. જ્યાં સુધી માણસ પોતાની આત્મ સ્થિતિમાં રાજ રહે ત્યાં સુધી તેને તેમાંથી નીકળવાનું સમજાવવું એ મુશ્કેલીની વાત છે. તેથી દરેક સુધારાની પૂર્વે અસંતોષ હોવો જ જોઈએ.

સહિષ્ણુતા.

તમને હિંદના ઉપકારની વાત સાંભળવી નથી ગમતી તે બતાવે છે કે હજુ તમારે સારૂં તો સ્વરાજ્ય છેટે છે. તમારા જેવા ઘણા હિન્દી હોય તો આપણે આધા જઈ પાછા પડીએ.

અરજીની મીમાંસા.

બરોબરીએ માણસ અરજી કરે તે તેના વિનયની નિશાની ગણાશે. ગુલામ અરજી કરે તે તેની ગુલામીની નિશાની છે. જે અરજીની પાછળ બળ છે તે બરોબરીઆની અરજી છે; અને તે પોતાની માગણી અરજી રૂપે જાહેર કરે તે તેની ખાનદાની બતાવે છે.

બળ.

બળ તે નિર્ભયતામાં રહેલું છે. શરીરમાં માંસના લોચા બહુ હોવામાં બળ નથી.

કાયદા.

કાયદા આપણને પસંદ ન હોય તે પ્રમાણે આપણે ચાલવું એવું શિક્ષણ મરદાષ્ટી વિરુદ્ધ છે, ધર્મવિરુદ્ધ છે ને ગુલામીની હદ છે.

વર્તમાન પત્ર.

છાપાનું કામ, લોકાની લાગણી જાણવી અને તેને પ્રકટ કરવી, એ એક છે; બીજું કામ લોકામાં અમુક લાગણીઓ જરૂરની હોય તે પેદા કરવી એ છે; ને ત્રીજું કામ લોકામાં એજ હોય તો તે ગમે તેટલી મુશ્કીલ તો પડે તો પણ બેઘડક થઈ જતાવવી.

બહુમતીની પોકળતા.

ધણા માણસોએ કહ્યું તે થોડાએ કબુલ કરવું એ અનીશ્વરી વાર્તા છે, ને તે વહેમ છે. એવા દાખલા હજારો મળી આવશે જેમાં ધણાં એ કહ્યું તે ખોટું હોય છે ને થોડાએ કહ્યું એજ સાચું હોય છે.

સત્યાગ્રહીનાં લક્ષણ.

અનુભવે જોઈ છું કે જે માણસ દેશહિતને કારણે સત્યાગ્રહી થવા માગે છે તેણે અહમ્મિયત પાળવું જોઈએ, ગરીબાઈ ધારણ કરવી જોઈએ, સત્યનું તો સેવન કરવું જ પડે, અને તેનામાં અભયતા આવવી જોઈએ.

દાલતનું વિષ.

પૈસો માણસને રાંક બનાવે છે. એવી બીજી વસ્તુ તે દુનીઆમાં વિષય છે. એ બન્ને વિષમય છે. તેનો દંશ સર્પના દંશ કરતાં ભૂંડો છે. સર્પ કરડે ત્યારે દેહ લઇને છુટકો કરે છે. પૈસો અથવા વિષય કરડે છે ત્યારે દેહ, જીવ, મન, બધું લેતાં પણ છૂટકારો થતો નથી.

ધનિક.

જેમ સરકાર તેમજ ધનિક, તેને તો સતારીએ ત્યારેજ તે જાગૃત થાય છે. તેને સતાવવાનું એકજ સાધન છે તે તપશ્ચર્યા છે.

સંપત્તિમાં નીતિની શિથિલતા.

મને લગભગ બીન અપવાદ એવો અનુભવ થયો હતો કે જેની સંપત્તિ વિશેષ હતી, તેની નીતિ પણ તેના પ્રમાણમાં શિથિલ હતી.

આપણા દેશમાં પણ સંપત્તિના હોવાથી ખરા વિકાસને હાનિ પહોંચી છે.

મોજ શોખજ વેઠ કરાવે છે.

આપણે જે વલખાં નાંખીએ છીએ તે શેર બાજરીના કે મુઠી ધાવના નહિ, પણ ખટ મધુરા

સ્વાદ કરવાના; ટાઢ સહન થઇ શકવા પૂરતાં
જેવાં તેવાં કપડાંના નહિ, પણ રેશમ કીનખાખના.
જો આ લવરી મૂકી દઇએ તો કુટુંબનાં ભરણ
પોપણની ચિંતા થોડી જ રહે છે.

ગરીબાઈની મીઠાશ.

જગતને વધારે વિચારું છું તેમ તેમ વધારે
સમજાય છે કે તવંગર થવા કરતાં ગરીબ રહેવામાં
વધારે આશ્વાસન છે.

ગરીબાઈનાં રૂપો વધારે સુંદર અને વધારે મીઠાં છે.

ખોટી ચિંતા એટલે અભિમાન.

જેને વિષે આપણે ઉપાય નથી શોધી શકતા
તે સહન કરવું. તમે તમારું કર્તવ્ય કર્યું જ જશો એટલે
તમને સંતોષ રહેશે. આપણે આપણી પ્રજા બળવતાં
છતાં આખી દુનીયા રોખાયા કરશે તેનું કેમ કરશું?
તેનો વિચાર કરવો એ પણ અભિમાન ગણાય.

ગુણદષ્ટિ.

દષ્ટિ કરતાં માણસોના ગુણ વિશેષ જુઓ. દષ્ટિથી
તો આપણે બધા ભર્યા જ છીએ. એટલે આપણે
માણસોના ગુણ શોધી તેનું જ મનન કરવું.

માન.

જે માન આપતાં ન શીખ્યા તે માન લેવા પામતા નથી.

મોટેરાંનું માન ન રાખીએ તો પ્રજાનો નાશ થાય, પણ મોટેરાં પોતાનું કર્તવ્ય ભૂલે તો પણ પ્રજાનો નાશ થાય. મોટાર્થ, કેવળ ઉમરમાં નથી રહેતી, પણ મોટી ઉમર હોવાથી મળેલા અનુભવમાં, જ્ઞાનમાં વૃદ્ધિ પામેલ અતુરાઈમાં રહેલી છે. કેવળ ઉમરની પૂજા કાર્થ કરતું નથી.

વફાદારી.

જૂલમી અમલની સામે થવામાં વફાદારી છે; આંધળા અમલને વશ થવામાં બેવફારી છે.

મેળાવડા અને પરિપક્વ.

મેળાવડા અને ભાષણો યોગ્ય સ્થાને અને યોગ્ય વખતે શોભી શકે છે. પણ માત્ર મેળાવડા અને ભાષણોથી પ્રજા ધડાતી નથી.

સાર્વજનિક સંસ્થા.

આપણી ઘણી ખરી બધી સંસ્થાઓ વિશે આપણે વલિકૃત્તિ વિશેષે જોઈએ છીએ. આ કૃત્તિને ગૌણ

રાખી ક્ષત્રિય (સાહસિક) વૃત્તિને, બ્રાહ્મણ (દીર્ઘ દષ્ટિ) વૃત્તિને, અને મુખ્યત્વે કરીને શુદ્ર (સેવા) વૃત્તિને પ્રધાનપદ આપવાની આવશ્યકતા છે.

સાર્વજનિક સંસ્થા અને ધન.

મારી તો ખાત્રી છે કે સારાં કાર્યોને સારૂ આગરીબ હિંદમાં પણ પૈસો મળી રહે છે. કાર્ય સારૂ છે એમ સાબીત કરવું એ કારભારીનું કામ છે.

અનાથાશ્રમ.

આ બાબતમાં આપણે મુક્તિદેશ પાસેથી બહુ શીખવાનું મળી આવે છે. તેઓ જે અનાથાશ્રમે ચલાવી રહ્યા છે તેને જીવ છે. આપણા (આશ્રમે) પ્રમાણમાં નિર્જીવ છે. તેઓએ હજારો બાળકોને આશ્રય આપ્યા છે ને તેઓને મરદ બનાવ્યા છે.

આશ્રમમાં આપણે મહાન રાષ્ટ્રીય પ્રયોગો કરી શકીએ છીએ. રાષ્ટ્રીય પદ્ધતિ પ્રમાણે કેળવણી આપી શકીએ, ઉદ્યોગો શીખવીએ, ખેતી શીખવીએ; જે ધંધા નષ્ટ થતા જાય છે તેને બચાવી લઈએ, આવી વ્યવસ્થાને પરિણામે આજના અનાથ બાળકો તે કાલના પોતાના આશ્રમના શિક્ષકનો, કારીગરનો નેતા બની શકે છે. આવાં અનાથાશ્રમમાંથી આપણે

આપણા વાતાવરણને યોગ્ય એવું હિન્દુસ્તાન લશ્કર ઉત્પન્ન કરી શકીએ છીએ.

શુદ્ધ આનંદનું સ્થાન.

જ્યાં નિર્દોષ ખુદ્દિ છે ત્યાં શુદ્ધ આનંદ છે.

ખરો સુધારો.

સુધારો એ વર્તન છે કે જેથી માણસ પોતાની ફરજ બજાવે. ફરજ બજાવવી તે નીતિ પાળવી એ છે. નીતિ પાળવી એ આપણા મનને તથા આપણી ઈંદ્રિયોને વશ રાખવી એ છે. એમ કરતાં આપણે આપણને ઓળખીએ છીએ, આ જ “ સુ ” એટલે સારો “ધારો” છે, તેથી જે વિરુદ્ધ તે કુધારો છે.

હાલનો સુધારો.

મારો ખાસ અભિપ્રાય છે કે હિંદુસ્તાન અંગ્રેજીથી નહિ, પણ આજકાલના સુધારા નીચે કચરાયેલું છે. તેની ઝડપમાં તે આવી ગયું છે.

વિનાશનું મૂળ સ્ખલન.

જ્યાં ધણા લોકો વગર મોતે મરતા હોય ત્યાં ધર્મનો, કર્મનો, આચારનો અભાવ હોવાનો સંભવ છે.

અંત્યજ વર્ગ.

અંત્યજ વર્ગનો પ્રશ્ન યોધી અગત્યનો નથી. હિંદુ સમાજમાં જે અધમ દશાને તેઓ પામ્યા છે તેમાંથી તેમનો ઉદ્ધાર કરવો એ હિંદુધર્મ ઉપરનું એક કાળું કલંક દૂર કરવા બરાબર છે.

હિંદુ ધર્મની વિકાળ અતિશયતાનો સચોટ દાખલો અંત્યજો તરફનું આપણું વર્તન છે.

અસ્પર્શ્યતા અને સ્વરાજ્ય.

આ અસ્પર્શ્યતાના દોષમાંથી આપણે મુક્ત નથી થયા, ત્યાં લગી આપણે સ્વરાજ્ય ભોગવવા લાયક છીએ કે નહિ, એ મોટો પ્રશ્ન રહેશે. ગુલામના માલિકો જે સ્વરાજ્ય ભોગવવા લાયક કહી શકાય તો આપણે ભલે હોઈ શકીએ.

અત્યારે હિંદુધર્મ ઉપર ભૂલી ન શકાય એવી આ એક કાળી ટીલી છે. તે કલંક અનાદિ કાળથી ઉતરી આવ્યું છે એમ માનવાને હું ના પાડું છું.

શાસ્ત્રનો આધાર.

આપણા વર્તનનો બચાવ આપણે ન્યાયપૂર્વક ન કરી શકીએ તો શાસ્ત્રનો આધાર નિર્ધારક છે. શાસ્ત્રો બુદ્ધિથી ને નીતિથી પર ન હોઈ શકે, જે બુદ્ધિ અને

નીતિનો ત્યાગ કરવામાં આવે તો ગમે તે પાખંડનો ધર્મને નામે બચાવ થઈ શકે.

આચાર અને વિચારનો ભેદ.

હું બહુ મનન કરતાં જોઉં છું કે આપણી કેટલીક કહેવતો ને ચાલતી શીખામણો કેવળ ધર્મવિરુદ્ધ છે. જેને સર્વોપરી પુસ્તક માનીએ છીએ તેને બ્યવહારમાં કોરે મૂકી દઈએ છીએ. જેટલું જોર મારામાં હોય તે બધું આવી રહેણી સામે અજમાવવાનો ઉદ્દેશ રાખ્યો છે.

ધર્મ.

જ્યાં ધર્મ નથી ત્યાં વિદ્યા નથી, લક્ષ્મી નથી, આરોગ્ય નથી. ધર્મરહિત સ્થિતિ સર્વ શુષ્કતા છે, સર્વ શૂન્યતા છે.

શત્રુને મહાત્ કરવાની ધમ્ય રીત.

શત્રુને મારીને રાજ્ય કરવું એ તુચ્છ ઇચ્છા છે. શત્રુને આપણા મતનો બનાવી તેને મિત્ર બનાવવો એ ધર્મ છે.

ભયનું પરિણામ.

આપણે આજે નામદં છીએ તેનું કારણ આપણને પ્રહાર કરતાં આવડતું નથી, એ નથી; પરંતુ આપણે મરતાં ડરીએ છીએ, એ છે. જે મરણની ભીતિથી ખરો કે ખોટો ભય આવતાં નાસી જાય છે, છતાં જે હરધડી એમ ધ્રુવે છે કે બીજો કોઈ પુરૂષ ડરાવનાર પુરૂષનો નાશ કરી ભયને દૂર કરે, તે જૈન-ધર્મના પ્રચારક મહાવીરનો, કે બુદ્ધનો, કે વેદનો અનુયાયી હોઈ ન શકે.

કાયાનો જીડો મોહ.

એક લક્ષમાં લેવાનું નાના મોટાને બધાને રહ્યું છે. ને એ કે, કાયાને આપણે રોકી નથી શકતા. તેથી તેને જતી કરી પરમાર્થમાં પરોવાઈ આત્મસિદ્ધિ કરવી.

લભ.

દેશ કાળ વિચારતાં એમ માનું છું કે હાલ તો ધણા જ થોડા હિંદીએ પરણવાની જરૂર છે. પરણવાનો અર્થ પણ બહુ ઉંડો છે. વિષય ભોગવવાને ખાતર જે માણસ પરણે છે તે પશુ કરતાં પણ હીન છે.....આમ વિચારતાં જે પ્રજા હાલ ઉત્પન્ન થાય છે

તે વિષયની ઉત્પત્તિ છે. આથી જ પ્રજા હીન અને નાસ્તિક થાય છે તથા રહે છે.

આત્મા.

આત્મા કરતાં દેહ વહાલો ન થવો જોઈએ. જે આત્માને જાણે છે, તે દેહથી જુદો છે એમ જાણે છે. તે દેહની હિંસક રક્ષા નહિં કરે. આ જાડુ અધર્મ કામ છે. પણ જેના સંસ્કાર અતિ પવિત્ર છે, તે સહેજે સમજે છે ને તે પ્રમાણે કરે છે. દેહમાં રહી તે જ આત્મા સાઈં અથવા ખરાબ કરી શકે છે એ માન્યતા જાડુ ભૂલભરેલી છે, ને તેવી માન્યતાથી દુનીઆમાં અધાર પાપ થયાં છે ને થાય છે.

કુશળ મોત.

જેને હું કહ્યાણુ માનું છું તે કરતાં કરતાં જીંદગીને ભોગ આપવો પડે, તો બીજું કુશળ મોત કયું ?

મરણ.

મરણપર્યંત મારાથી અધટિત ન થાય એ ઈચ્છવું બસ છે. ને તેમ રખેને થઈ જાય તેની ચિંતા રાખવી ઘટે છે.

વ્યાયામ.

શરીર આત્માને રહેવાનું સ્થાન હોવાથી તીર્થક્ષેત્ર છે તે તેની સંભાળની જરૂર છે.

સંગીત.

સંગીતની અસર આપણી ઉપર બહુ થાય છે, એનો આપણને આભેહુઅ ખ્યાલ નથી રહેતો. નહિતો સંગીત આપણા બાળકોને ગમે તેમ કરીને આપણે આપ્યું હોત. પ્રજા જાગૃતિને સારું સંગીતને સ્થાન હોવું જોઈએ.

ડ્રિલ.

જો કોઈ પણ પાશ્ચાત્ય વસ્તુની નકલ કરવી યોગ્ય હોય તો 'ડ્રિલ'ની નકલ કરવા જેવું છે, એમ મને લાગે છે. એક મિત્રે ટીકા કરેલ કે આપણને ચાલતાં આવડતું જ નથી. અને એકઠા થઈને રીતસર ચાલવાની તો મુશ્કેલ ખબર નથી. આવી ડ્રિલનો કેવળ લડાઈમાં જ ઉપયોગ છે એવું કાંઈ નથી. ઘણા પરોપકારી કામોમાં ડ્રિલનો ભારે ઉપયોગ થઈ શકે છે.

રાષ્ટ્રીય કેળવણી.

સ્વરાજ્ય આજે મળે કે કાલે—રાષ્ટ્રીય કેળવણી વિના તે નિભવાનું નથી.

રાષ્ટ્રીય કેળવણીમાં (૧) શિક્ષણ માતૃભાષા દ્વારા હોય, (૨) શિક્ષણ વચ્ચે ને ધરસંસાર વચ્ચે એકતા અથવા અનુસંધાન હોય, (૩) શિક્ષણ પ્રજ્ઞના મોટા સમૂહની હાજતો પુરી પાડનાર હોય, (૪) શિક્ષકો પ્રથમ શ્રેણીને સાફ તો જરૂર ચારિત્રવાન હોય, (૫) શિક્ષણ મફત હોય, (૬) શિક્ષણ ઉપર પ્રજાનો પુરો અંકુશ હોય.

વિદ્યા.

વિદ્યા ધર્મ વડે જ શોભે છે; સત્ય એ પોતે જ ધર્મ છે અને એને શોભાવવા ખીજની જરૂર પડતી નથી. પણ વિદ્યા એટલે અક્ષરજ્ઞાન હોય તો તેમાં શોભા રહેતી નથી, કારણ કે એ તો માત્ર સાધન રૂપ છે.

કેળવણી.

કેળવણી એક એવી વસ્તુ છે કે જેને માટે એકલા પૈસાનો નહિ પણ શરીરનોયે ભોગ આપવો પડે છે.

આત્મજ્ઞાન.

અક્ષરજ્ઞાન મેળવ્યા વિના આત્મજ્ઞાન તદ્દન શક્ય છે.

કેળવણી.

કેળવણીને આજીવિકાનું દ્વાર ગણવું એ મારી અદ્યપમતિ પ્રમાણે તુચ્છ વૃત્તિ છે. આજીવિકાનું દ્વાર-સાધન શરીર છે.

શિક્ષણનું કાર્ય.

વિદ્યાનું દાન પ્રધાન અને આજીવિકા ગૌણ. જો આટલું પરિવર્તન થાય તો તેટલે દરજ્જે અને માત્ર તેટલે જ દરજ્જે હિંદી પ્રજા કાંઈક મેળવશે.

કેળવણીનો આદર્શ.

જો ખરા સદ્ગુણોનું અનુકરણ તમે કરો, સદ્ગુણમય તમારું જીવન બની જાય, તો કેળવણીનો મારો આદર્શ તમે પૂર્ણ કર્યો છે. આ ગુણોથી સજ્જ થઈ તમે આલમના કોઈ પણ ખુણે-ખોચરે તમારું ગુજરાન મેળવી શકશો, અને આત્મજ્ઞાન-ધર્મજ્ઞાન મેળવવાને રસ્તે ચઢી શકશો.

શિક્ષણ.

શિક્ષણ એટલે અક્ષરજ્ઞાન નહિ, પરંતુ ચારિત્ર્યની ખીલવણી—ધર્મ ભાવનાનું ભાન—એ મત મારા સધળા પ્રકારના વાંચનથી મળ્યૂત થાય છે.

ખરો અભ્યાસ.

જે માણસ પોતાની ફરજ બજાવે છે તે સદાય અભ્યાસ કરે છે.

સારી રહેણી રહેતાં શીખવું એ અભ્યાસ છે, બાકી બધું મિથ્યાભ્યાસ છે.

શિક્ષક.

પ્રાથમિક શાળાના શિક્ષકો પોતાની શક્તિ ઉપરાંત પરિણામ બતાવી શકે છે, એ આપણી ભવ્ય સભ્યતાનું ફળ છે એમ હું માનું છું.

કૉલેજની ખર્ચાળ વ્યવસ્થા.

મારી માન્યતા છે કે કૉલેજ, હાઈસ્કૂલ વગેરેના શાળાગારોમાં આ ગરીબ દેશથી ન સહન થઈ શકે એવું ખર્ચ કરવામાં આવે છે. તેને બદલે જે પ્રાથમિક કેળવણી, સૃષ્ટિસૌન્દર્યનો કંઈ પણ ખ્યાલ રહેતો હોય અને આરોગ્યની સંભાળ રહેતી હોય એવી જગ્યાએ સુશિક્ષિત, પીઠ અને નીતિમાન શિક્ષકો ભારત આપવામાં આવે તો થોડી મુદતે આપણે ઘણા મહત્વના પરિણામો જોઈ શકીએ.

ક્ષત્રિત્વ કેળવણી.

આપણી કેળણીમાં ક્ષત્રિયકળાને સ્થાન નથી. મને પોતાને તે દુઃખની વાત નથી. મેં તો અનાયાસે પ્રાપ્ત થયેલું સુખ માની લીધું છે. પણ પ્રજાને હથીયાર વાપરતાં શીખવું છે. જેને શીખવું હોય તેને પ્રસંગ મળવો જોઈએ. પણ તે તો કેળવણી ક્રમમાં વિસરાઈ ગયેલું જ જણાયું છે.

ભાષાની શક્તિ.

ભાષાએ તો લોકોના ચારિત્ર્યનું પ્રતિબિંબ છે. દક્ષિણ આફ્રિકાના સીદી લોકોની ભાષા જાણનાર તેઓના રીતરિવાજ વગેરેનું જ્ઞાન મેળવી લે છે. ગુણ કર્મ પ્રમાણે ભાષા બંધાય છે. જે ભાષામાં વીર્ય, સત્ય, દયા આદિ લક્ષણ નહિ હોય તે ભાષામાં વીર, દયાવાન અને સત્યવાદી પુરૂષો નહિ થાય એમ આપણે બેઘડકપણે કહી શકીશું; પણ કોઈનું દીધું નથી ચડતું પણ પોતામાં હોય તો કટાઈ ગયેલું છતાં કાટનું આવરણ ઉતર્યે પ્રસરી નીકળે છે. આપણે ઘણા કાળ દાસત્વ ભોગવ્યું છે, તેથી આપણામાં વિનયની અતિશયતા સૂચવનારા શબ્દોનો ભંડાર ઘણો વધારે જોવામાં આવે છે.

માતૃભાષા.

આપણી શાળાઓ અને વિદ્યાલયો આપણને માતૃભાષાદ્વારા શિક્ષણ આપતી ન થાય ત્યાં સુધી આપણે જાંપીને બેસવું નહિ.

માતૃભાષાનો નિરાદર માતાના નિરાદર સમાન છે. જે માતૃભાષાનો નિરાદર કરે છે તે સ્વદેશભક્ત કહેવાવાને લાયક નથી.

ઇંગ્રેજી ભાષાનો અભ્યાસ.

જેમ જેમ આપણો ઇંગ્રેજી અભ્યાસ વધે છે તેમ તેમ આપણે પ્રજાને ભૂલતા જઈએ છીએ તે તેમને સમજાવવાની શક્તિ ઓછી થતી જાય છે.

મને ઇંગ્રેજી ભાષાનો દ્વેષ નથી. તેમાં અખુટ ભંડાર ભર્યો છે. તે રાજભાષા છે; જ્ઞાનદ્રવ્યથી ભરેલી છે, પણ બધા હિન્દીઓને તે શીખવાની જરૂર નથી એવી મારી માન્યતા છે.

ઇંગ્રેજી ભાષા રાખવાની જરૂર છે એવી માન્યતાને લીધે આપણે ગુલામ બની રહ્યા છીએ. આપણે ખરી દેશસેવા માટે નાલાયક જ થયા છીએ. આમ માનવાની ટેવ આપણને ન પડી હોત તો આપણે સહજ સમજી શકત કે ઇંગ્રેજી ભાષા શિક્ષણનું વાહન હોવાને લીધે આપણી બુદ્ધિ (સૂતકી)

અરપર્શ થઈ ગઈ છે. આપણે જનસમૂહથી નીરાળા પડી ગયા છીએ. આપણા દેશના મહા સુંદર મગજ પાંજરામાં પૂરાઈ રહ્યાં છે.

ડીઝીનો મોહ.

આપણને ડીઝીનો ભારે મોહ છે. ઉત્તીર્ણ થવા ઉપર આપણા જીવનનો આધાર રાખીએ છીએ. આખી પ્રજાને નુકસાન થાય છે. ડીઝી એ સરકારી નોકરીઆત વર્ગને જ કામની છે, એ આપણે ભૂલી જઈએ છીએ. પણ પ્રજાની ઈમારત કંઈ નોકરીઆત વર્ગ પર ચલવાની નથી.

પશ્ચિમની કેળવણી.

જેઓ પશ્ચિમની કેળવણી પામ્યા છે, તે તેના પાસમાં જે આવ્યા છે તે જ ગુલામીમાં ઘેરાયા છે.

ઈતિહાસની કીંમત.

તવારિખમાં ન જોયું હોય તે ન બને એમ માનવું એ હીણપણુ છે. જે વાત આપણી અકકલમાં આવી શકે તે આપણે છેવટે અજમાવવી તો ઘટે જ છે.

વિદ્યાર્થી.

વિદ્યાર્થીઓએ પક્ષાપક્ષથી દૂર રહેવું જોઈએ. તટસ્થ રહીને પ્રજ્ઞના બધા આગેવાનો તરફ પૂજ્ય ભાવ રાખવાની આવશ્યકતા છે. આગેવાનોના ગુણદોષની સરખામણી કરવાનું પણ તેનું કાર્ય નથી. વિદ્યાર્થીતો ગુણગ્રાહી જ છે. તે ગુણની પૂજા કરે છે.

વિદ્યાર્થી અને રાજનીતિ.

વિદ્યાર્થી વર્ગ આપણા દેશની રાજનીતિના વિષયો ઉપર જાહેર સભાઓમાં ભાષણો આપે એ મારે મને તો પ્રજ્ઞની પ્રગતિનું ખાસ સાઈ ચિહ્ન નથી; પરંતુ તેથી એમ નથી સમજવાનું કે તમારે તમારા વિદ્યાર્થી જીવન દરમિયાન રાજનીતિનો અભ્યાસ ન કરવો. રાજનીતિ એ આપણાં જીવનનું એક અંગ છે. આપણે આપણી રાષ્ટ્રીય સંસ્થાઓ સમજવી જોઈએ; આપણે આપણી રાષ્ટ્રીય પ્રગતિ અને તે બધી બાબતો જાણવી જોઈએ.

વિદ્યાર્થી અને પોશક તત્વ.

આજે તો આમ થાય છે: રાજકીય જીવનનો ઘણો ભાગ વિદ્યાર્થીજીવનમાં જ હોય છે; જ્યારથી વિદ્યાર્થીઓ કાલેજ છોડી જાય છે અને વિદ્યાર્થી મટી

જાય છે, ત્યારથી તેઓ અન્ધકારમાં પડી જાય છે, અને તેઓ કંગાળ અને તુચ્છ પગારની નોકરી શોધે છે. તેઓની અભિલાષાઓ વધારે ઉંચી જઈ શકતી નથી; ઇશ્વરવિષે તેઓ કંઈ જાણતા નથી; તેઓને પોષક તત્ત્વની-સ્વતંત્રતાની-માહિતી હોતી નથી.

માખાપની ફરજ.

આપણે આપણા છોકરાંઓને ખોરાક કે વસ્ત્ર આપવાની આપણી ફરજ સમજાવે છીએ તેવી જ રીતે કેળવણી આપવી તે પણ પ્રત્યેક માખાપની ફરજ સમજવાની છે.

ખડું સ્વરાજ્ય.

આપણે આપણી ઉપર રાજ્ય ભોગવીએ તેજ સ્વરાજ્ય છે, અને એ સ્વરાજ્ય આપણી હથેલીમાં છે.

સ્વરાજ્ય.

એમાંથી (સત્યાગ્રહ અને શક્તિયા) એક વિના સ્વરાજ્યનો કે લોકોની જાગૃતિનો સંભવ નથી. ક્રિયા વિના મળેલું 'સ્વરાજ્ય' સ્વરાજ નહિ હોય. લોકોની ઉપર એવા સ્વરાજની અસર કંઈ જ ન થઈ શકે. પોતાનું જાળ અનુભવ્યા વિના કદિ જાગૃતિ થવાની જ

નથી. આગેવાન ગમે તે કહે, સરકાર ગમે તેમ મથે, છતાં જો તેઓ અને આપણે બધા સત્યાગ્રહને પ્રધાન-પદ ન આપીએ તો શસ્ત્રક્રિયાનું જોર તેની મેળે જ વધશે.

સત્યનો ત્યાગ કરવાથી હિંદુસ્તાનને સ્વરાજ્ય મળતું હોય તો તે નકામું છે. તેમાં છેવટે પ્રજાનો નાશ જ છે.

બાહ્ય અને આંતરિક પ્રવૃત્તિનો મેળ.

આપણી ચળવળ બેવડી હોવી જોઈએ. સરકારને અરજીઓ ભલે કરાય, વડી ધારાસભામાં ભલે હક્ક મંગાય, પણ આ કાર્યો કરતાં લોકજાગૃતિને સારું આંતરિક ચળવળની વધારે અગત્ય છે. બાહ્ય પ્રવૃત્તિમાં દંભ, સ્વાર્થ વિગેરે દાખલ થવાનો સંભવ છે. આંતરિક પ્રવૃત્તિમાં તેમ થવાનો ધણો ઓછો સંભવ છે. આંતરિક પ્રવૃત્તિ વિના બાહ્ય પ્રવૃત્તિ શોભશે નહિ, એટલું જ નહિ પણ તે નિર્થક જવાનો સંભવ છે.

ભૂલ કરવામાં રહેલી સુધારણા.

જોને ભૂલ કરવાનો હક્ક નથી તે કદિ સુધારો કરી શકવાના નથી.

ભૂલ કરવાની છૂટ અને તે સુધારવાની સત્તા એજ સ્વરાજ્યની વ્યાખ્યા છે.

એકાગ્રતા.

એક કામ પૂરું ન થયું હોય ત્યાં સુધી તેને માટે જ જીવંતું અને તેને માટેજ મરવું એ મારો સિદ્ધાન્ત છે.

ન્યાયવૃત્તિ

આપણી સ્વતંત્રતા આપણે ચહાતા હોઈએ તો ખીજની છીનવી લેવાનો આપણને અધિકાર નથી.

ઈંગ્રેજ પ્રજા.

ઈંગ્રેજ પ્રજા સાહસિક છે, તેનામાં ધાર્મિક વૃત્તિ રહેલી છે. તેનામાં પોતાને વિષે અડગ શ્રદ્ધા છે; તે વીરોની પ્રજા છે, તે સ્વતંત્રતા સાધે છે, પણ તેનામાં વ્યાપારવૃત્તિ પ્રધાનપદ ભોગવે છે. લક્ષ્મી સંપાદન કરતાં હમેશાં સાધનની યોગ્યતા અયોગ્યતા વિષે તેણે વિચાર નથી કર્યો.

અંગ્રેજ પ્રજામાં રાજ કરવાની શક્તિ છે, એ કેવળ તેના પશુબળથી જ નથી. તેનામાં કળા છે, કૌશલ્ય છે, દીર્ઘ દષ્ટિ છે, ચતુરાઈ છે, ડહાપણ છે.

અંગ્રેજ પ્રજાએ ધણા પુણ્ય કાર્યો કર્યાં છે, તેને સારુ પ્રભુ તેનું ભલું કરે! પણ અંગ્રેજ પ્રજાને નામે ઇંગ્રેજ અધિકારીઓએ હિન્દુસ્તાનને શસ્ત્રરહિત કરી જે અધાર પાપ કર્યું છે તે જો હજી અધિકારી વર્ગ નહિ ચેતે તો તેના બધાં પુણ્યને ધોધ નાંખશે.

બ્રિટિશ સામ્રાજ્ય.

બ્રિટિશ સામ્રાજ્યના જે અમુક આદર્શો છે તેને હું ચાહું છું, અને તેમાંના એક આદર્શ આ છે કે બ્રિટિશ સામ્રાજ્યની દરેક પ્રજા પોતાની શક્તિનો ઉપયોગ, પોતાની પ્રતિજ્ઞાનું રક્ષણ, અને પોતાના અન્તઃકરણને અનુકુળ આચરણ કરવામાં પૂરેપૂરી છૂટ ભોગવે. મને લાગે છે કે બ્રિટિશ સામ્રાજ્ય માટે આમ કહેવું વ્યાજબી છે; પરંતુ ખીજા કોઈ રાજ્ય માટે તેમ કહી શકાય નહિ.

ખરું હિન્દુસ્તાન.

જ્યારે હિન્દુસ્તાન ઇંગ્રેજ બનશે ત્યારે તે હિન્દુસ્તાન નહિ કહેવાય; પણ ખરેખરું ઇંગ્લીશસ્થાન કહેવાશે.

જો હિન્દુસ્તાન અંગ્રેજ પ્રગતી નકકલ કરે તો હિન્દુસ્તાન પાયમાલ થઈ જાય એમ મારો તો ખાસ વિચાર છે.

હિંદ અને ઇંગ્લાંડનો સંબંધ.

ઇંગ્લાંડે પોતાની નીતિ જાહેર કરી છે કે હિંદી-ઓના હિત માટે જ તે હિન્દને સંભાળે છે.

મુદ્રક કાશીનાથ રથુનાથ મિત્ર,
મનોરંજન પ્રેસ, ૩ સેંડહર્સ્ટ રોડ, ગિરગામ, મુંબઈ.

ગાંધીજી ગોલ્ડન જુબીલી પર્સેડ.

આ ફંડમાં જે બહેનઅંધુઓ જે કંઈ રકમ
મોકલાવવા ઇચ્છા રાખતાં હોય તેમને
તે વેળાસર નીચેના સરનામે મોકલાવી
આપવા વિનંતિ કરવામાં આવે છે.

કરસનદાસ જે. ચીતલીયા,
જ. સેક્રેટરી, ભગિનીસમાજ,
સર્વન્દ્રસ ઓફ ઇન્ડિયા સોસાયટી,
સંડહર્સ્ટ રોડ, ગિરગામ, મુંબઈ.

